

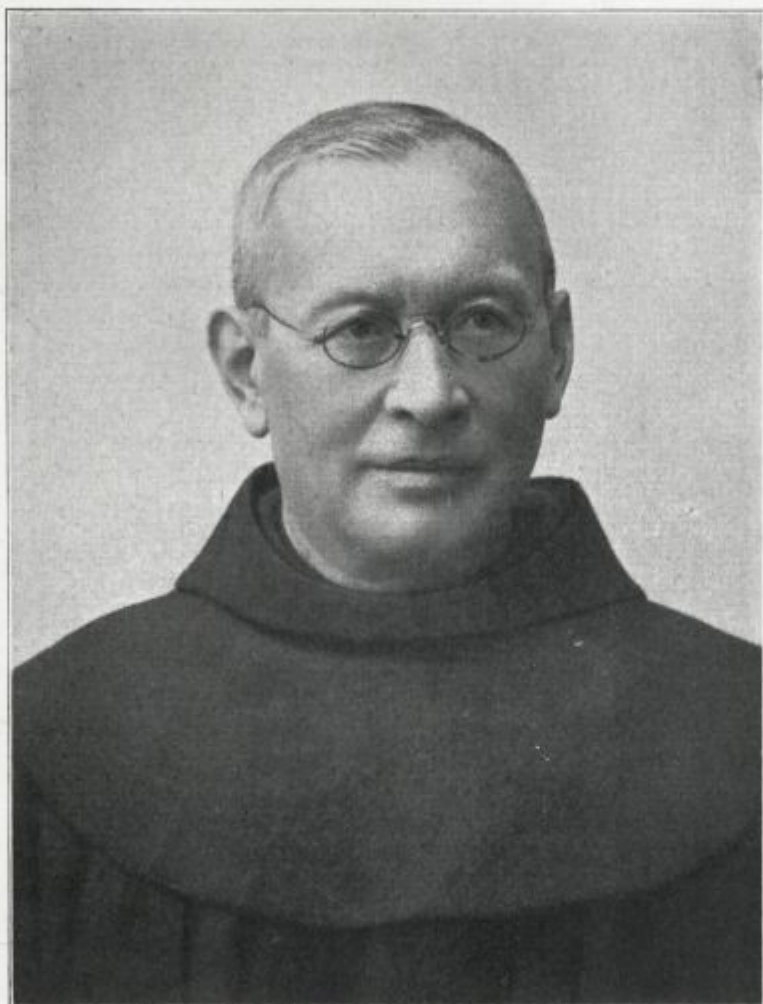
P. HUGOLIN SATTNER:

V KRIPTI SV. CECILIJE

KANTATA ZA TENORSOLO,
MEŠAN ZBOR IN ORKESTER

EDICIJA
GLASBENE MATICE
V LJUBLJANI.

V kripti sv. Cecilije.

1.

Tiho, tiho,
da se ne zbudi!
Cecilija spi. —
Kako mirno spi,
kot bi njenega vratu
nikdar ne oblila kri.
Kot bi smrt šla mimo nje,
ne da bi ji zdrobila srce.

Pa smo preglasno molile
in jo zbudile.

2.

V trenutku je stala pred nami,
polna rožnega dehtenja,
polna majevega gostolenja,
s pesmijo rajsko na ustih,
z godbo nebeško v rokah.
Cecilija!
Prišle smo počastit tvoj prah!
Zdaj pa si pred nami
v najbujnejši pomladi
kot neveste čudežen cvet
pred Valerijanom,
ko strmel je vate zavzet
ob uri poroke.

3.

Daj našim srcem pesem živo,
pesem mlado, neumrljivo,
daj pesem, ki z Bogom nas bo spojila
in nam Njegovo lepoto odkrila.

Daj nam pesem solnca in zvezd,
pesem, ki plemeniti srce,
daj nam pesem zlatih cest,
ki v nebesa hite.

P. Krizostom Sekovanič, OFM

Legenda.

Cecilija, zavetnica glasbe, je bila plemenita Rimljanka. Staršem na ljubo se je zaročila z Valerijanom, plemenitim, toda paganskim mladeničem. Prvi večer po poroki razodene ženinu, da je pod varstvom angela. Valerijan želi videti angela, a Cecilija pravi, da je to mogoče le kristjanom. Napoti ga tedaj k papežu Urbanu v katakombe, ondi prejme poduk in krst in ko se vrne, najde Cecilijo v molitvi, poleg nje pa angela, držečega venec nad Cecilijino glavo. Prevzet nebeške prikazni razodene stvar tudi svojemu bratu Tiburciju, ki krene isto pot, postane kristjan in vidi nebeško prikazen. Vsi trije so umrli mučeniške smrti. Cecilijo so skušali zadušiti v njeni parni kopeli. Ker to ni izdalo, udari rabelj z mečem po njenem vratu, da ji odseče glavo, toda glava se ni dala ločiti od telesa. Cecilija je prejela globoke rane, a je živela še tri dni in bodrila k veri vse, ki so jo obiskali. Počiva v kripti krasne cerkve, posvečene svetnici.

10= 4545/1776

Mu. D 1286/1952

Konzistorialni svétnik o. Hugolin Sattner.

Sivolasi mladenič je bil rojen 29. novembra 1851 v Kandiji (pri Novem mestu) kot sin poštnega uradnika Frana S. Sattnerja, ki je došel iz Tullna (Nižja Avstr.), in Alojzije, roj. Jutraš iz Trebnjega. Krščen je bil na ime Franc. Osnovno šolo je posečal v Novem mestu (1857—1861) in tudi šest razredov gimnazije (1861—1867). Potem je stopil v frančiškanski red.

Glasbe se je učil v zgodnji mladosti. Najprej pri svojem očetu, muzikalnem možu, ki je igral klavir in gosli, sodeloval pri glasbenih prireditvah in — iz uslužnosti — ubiral klavirje v Novem mestu in okolici. Tudi mladi Francel je sodeloval v cerkvi kot pevec, dasi sprva le po posluhu. Kod drugošolec se je začel učiti glasbe bolj sistematično: v klavirski igri ga je poučeval o. Inocenc Gnidovec. V III. razredu je privzel še violino; petja se je učil v pevski šoli, a vežbal se je posebno v cerkvenem zboru kot altist. Kot četrtošolec je nastopil — na majniškem izletu v Mirni peči — prvič kot organist; pozneje je orglal tudi ponovno v Novem mestu pri popoldanski službi božji. Kot petošolec je pel naprej prvi, potem drugi tenor; tudi orglal je pri gimnazijski službi božji. Pri orkestralnih prireditvah je igral violino ali tudi violo.

Kod redovni novinec je prišel v Nazarje (Štajer). Dobil je samostansko ime Hugolin. Tam je sodeloval na koru kot pevec in organistov pomočnik. Nato je prišel na Kostanjevico pri Gorici, kjer je dopolnil 7. in 8. gimn. razred in dovršil 1. in 2. letnik bogoslovja (1868—1871). Zaeno je bil tudi organist in je učil petje ter vežbal zbor redovnih klerikov. Sam se je izpopolnjeval ob delih slovečih mojstrov, vkolikor so mu bila dosegljiva; posebno Beethoven mu je veljal za višek glasbene umetnosti.

L. 1872 se je preselil v Ljubljano, da dovrši bogoslovne študije v semeniškem učilišču. Prav tedaj je umrl samostanski organist — in teolog Hugolin je prevzel orglanje.

L. 1874 je pel — dovršivši teološke študije — dne 26. julija novo mašo v frančiškanski cerkvi v Ljubljani. Kot novoposvečenca so ga poslali v Novo mesto in mu tam poverili pouk na ljudski šoli. Istodobno je prevzel tudi službo organista v samostanu in poučevanje petja na gimnaziji. Sedaj je moral znova organizirati pevski zbor, ker je dobil ob svojem prihodu le še dva pevca; a že začetkom l. 1875 mu je bilo mogoče nastopiti že z novim zborom. Na gimnaziji si je moral vzgojiti nov mešan zbor, ki ga je v treh letih tako izvežbal, da je mogel izvajati ž njim tudi težavnejše skladbe. Za bogoslužje je pač pogrešal svojemu zboru primernih in dostojnih skladb; take je pogosto skladal sam. Tako je delal v Novem mestu neutrudno 16 let.

A pri tem je vestno vršil tudi vse stanovske dolžnosti ter se izpopolnjeval v teoloških disciplinah, v vglasbeni teoriji in praksi. Kot komponist je o. Sattner večinoma self-man: dobre knjige, jeklena volja, idealni smotri, tuptam dobri nasveti naobraženih in starejših glasbenikov — to je bila njegova šola. Ko je bil pridobil že spoštovano ime kot skladatelj, je še dalje študiral kontrapunkt s pomočjo mlajšega strokovnega tovariša M. Hubada. Čim bolj se je poglobljal, tem živeje je čutil pomanjkanje pripomočkov: pogrešal je teoretičnih knjig in posebno mojstrskih kompozicij.

Ko je bil naznanjen l. 1877 v Gradcu občni zbor nemškega „Cecilijenege društva“, se je o. Hugolin takoj prijavil kot udeleženec. Prisostvoval je v družbi nekaterih kranjskih udeležencev tudi poučnemu tečaju o gregorijskem koralu in slišal dovršeno izvajanje stare polifonske glasbe, posebno Pierluigijevih skladb. Ves navdušen in poln novih načrtov se je vrnil domov in bil med onimi, ki so ustanovili „Cecilijino društvo za ljubljansko škofijo.“ Postal je odbornik in sedaj mu predseduje od l. 1911 dalje.

Delal je v novem pravcu, udeleževal se tudi poznejših cerkvenoglasbenih poučnih tečajev in shodov na Dunaju, v Solnogradu in dr.

L. 1890 je bil iz Novega mesta premeščen v Ljubljano. Tukaj je delal z † o. Angelikom Hribarjem, Foersterjem, Gerbičem, Hubadom in dr. v. — V bogoslovnici je poučeval petje (1891—1895), a je odložil to službo, ko je postal l. 1895 župnik cerkve Marijinega oznanjenja. Zaeno je bil tudi regens chori te frančiškanske cerkve in je ostal do danes na tem mestu. Kakšen zbor je vzgojil v teh 35 letih svojega vodstva, je znana stvar; frančiškanski zbor uživa splošno sloves, da je izvežban, zanesljiv, vstražen; njegov repertoire je liturgično vzoren, izbran, bogat. Goji pa gregorijski koral, vokalno in instrumentirano cerkveno glasbo.

Sattnerjeva ljubljanska doba od l. 1890 dalje je za njegovo snujoče delovanje in za slovensko umetnost najpomembnejša: tukaj je ustvaril največje število svojih skladb in najpomembnejše umotvore svoje muze.

V teh glasbotvorih je Sattner epigon klasicitete, kar se tiče oblike in muzikalne sintakse. Da so pravilno zasnovane in izvedene, ni treba posebej poudarjati. A tudi ta pravilnost se s časom umetniško stopnjuje in individualizira, posebno od l. 1880. Vedno stremi pa za blagoglasjem. Vendar napreduje naš 80letnik tudi na tem poprišču: tudi modernih učinkov izražanja se ne brani in uporablja harmonske pridobitve — a le zdržno. Modernejša usmerjenost znači njegove umotvore posebno od l. 1906 dalje.

Sattner je pretežno cerkven in nabožen skladatelj; razen skladb za bogoslužje je dal Slovencem prvi izvirni oratorij (Vnebovzetje) v domači besedi in obogatil našo glasbeno literaturo z vrsto učinkovitih kantat. Stekel si je pa tudi zaslug za svetno pesem. (Seznam tiskanih skladb priobčuje monsign. Stanko Premrl).

Sattner je nastopal tudi kot pisatelj. L. 1878 je dal na svetlo brošuro: „Cerkvena glasba, kakošna je in kakošna bi morala biti“. V „Cerkvenem Glasbeniku“ je prišlo od l. 1878 dalje 142 spisov: člankov, dopisov, govorov, kolaudacij orgel, kritik, nekrologov, ocen, pedagoških spisov, polemik, poročil in daljših razprav; med temi je 61 kolaudacij novih ali presnovanih orgel. V zagrebški „Ceciliji“ je priobčil svoje „Glasbene razgovore.“ — Kot prevajalec je sodeloval pri Krajčevi zbirki: Spisi Krištof Šmida in prispeval pet prevodov. — Kot teolog je dal med ljudi (1896) „Apologetične govore.“ Tudi v „Slovcu“ je priobčeval krajše beležke, ocene in podobno. In vse to poleg svojih obveznosti, ki jih ima kot menih in duhovnik — in teh res ni malo.

Naš jubilar je priznan, to je pokazala njegova 70letnica in potrjuje letošnje slavlje. Kralj ga je odlikoval z redom sv. Save, Academia Sta. Cecilia v Rimu s častnim članstvom. Njegovo življenje je niz nepretrganega dela in npora v prosep umetnosti in na čast našega naroda. Bog ga ohrani čilega do skrajnih mej!

Dr. Josip Mantuani.

V kripti svete Cecilije.

P. Krizostom.

P. Hugolin Sattner.

Sostenuto.

The musical score is written for piano and cello. It begins with a treble and bass staff for piano, with a cello part indicated by 'cl.' and 'Cello'. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is common time (C). The tempo is marked 'Sostenuto.' and the dynamics range from *pp* (pianissimo) to *mf* (mezzo-forte). The score is divided into six systems. The first system includes a circled '1' above the piano staff. The second system includes a circled '2' above the piano staff. The third system includes a circled '3' above the piano staff. The score concludes with a final cadence in the piano staff.

④

pp *Ti-ho,* *pp* *ti-ho,*

Ti-ho, *ti-ho,*

⑤

ti-ho, *p* *ne zbudi,*

ti-ho, *p* *da sene zbu-di,*

⑥

pp *Ce-ci-lija spi, Ce-ci-lija spi, Ce-ci-lija spi.*

pp

⑦ *pp*

ka - ko mirno

spi, kot bi nje-nega uratu nikdar ne ob-li - la kri. -

Tenor-solo ⑧ *mp*

Kako mirno spi, kot bi nje-nega uratu nik

9

dar ne ob-li - la kri, kot bi

10

smrt šla mi-mo nje, ne da bi ji zdrobi - la sr-ce.

f *pp*

p

ka - ko mir-no spi, kot bi njenega ura-

pp

tu nik-dar ne obli - la kri, kot bi smrt šla mi-mo

rye, ne da bi ji zdrobi - la sr - cé.

Soprani ⑪ *Hitreje.* ♩ = 120

Alti

mp

pa smopreglasno mo - li - - - le in jo, in jo

mp

ritard.

glasno mo li - le ih jo, ih jo

⑫ *f*

zbudi - le, *pa smopreglas - no mo - li - le, pa smopreglasno*

zbudi - le, *pa smopreglasno mo - - li - le, preglas*

di - minu - endo

mo - li - le in jozbudi - le, zbu - di - le.

no molile, zbudile, zbu - di - le.

decrescendo *ritard.*

⑬ *Tenor solo*
a tempo

Utrenot - ku je stala pred na - mi, pol - narožnega duha, polna

a tempo *f* *mod.*

dolce

ma - jeve-ga gostole - nja, spesmijo raj-sko na u - stih, z god-bourokah.

14 *Zbor široko* *f* *Ce-ci-lija,* *ff* *Ce-ci-lija!* *počasi*

f *molto*

p

Soprani 15 *pp*

Alti *Prišle smo po-častit tvoj*

pp

p *pp* *ppp*

mf *prah,* *prišle smo počastit tvoj prah!* *Zdaj pa si pred na-mi v naj-*

mf *prah, tvoj prah,* *tvoj prah!*

Recitando

rit.

bujnejši pomla-dikotneve - ste čudežni cvet, ču - dežni cvet pred Valerija-nom,

mf

rit.

f ①⑥ *Più mosso*

pred Valerija-nom, ko strmel je va - te za-

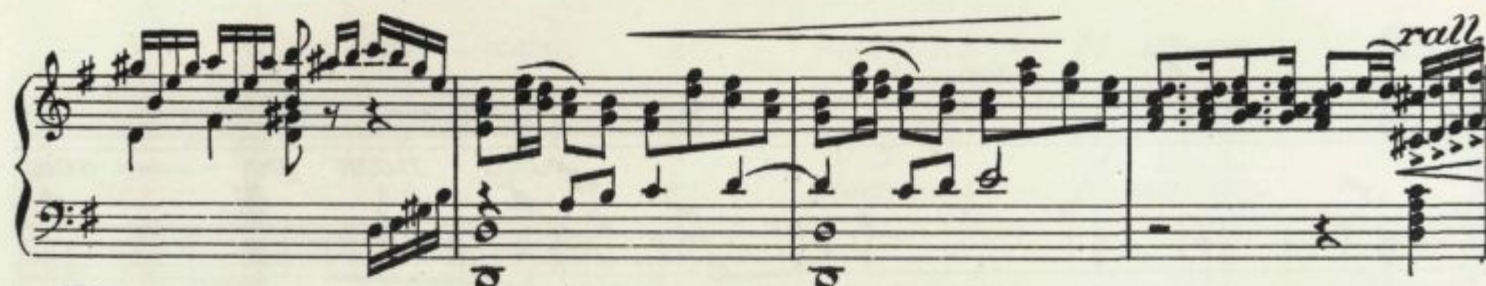
rit.

mf

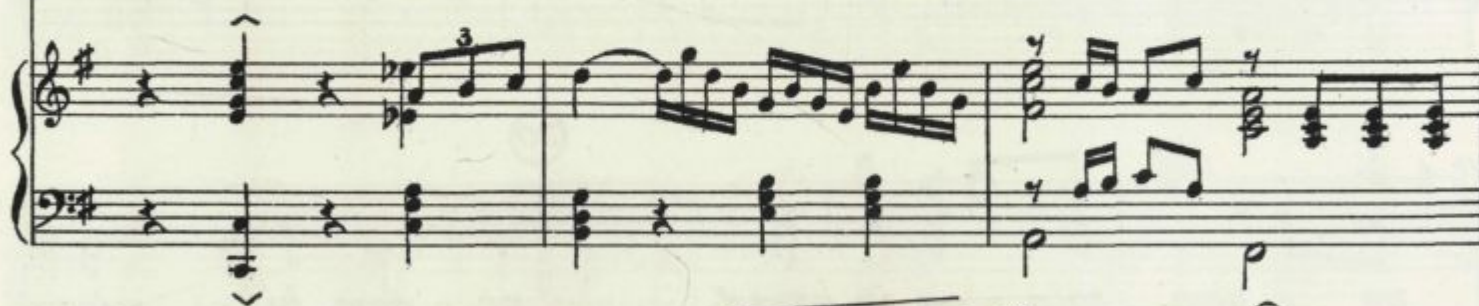
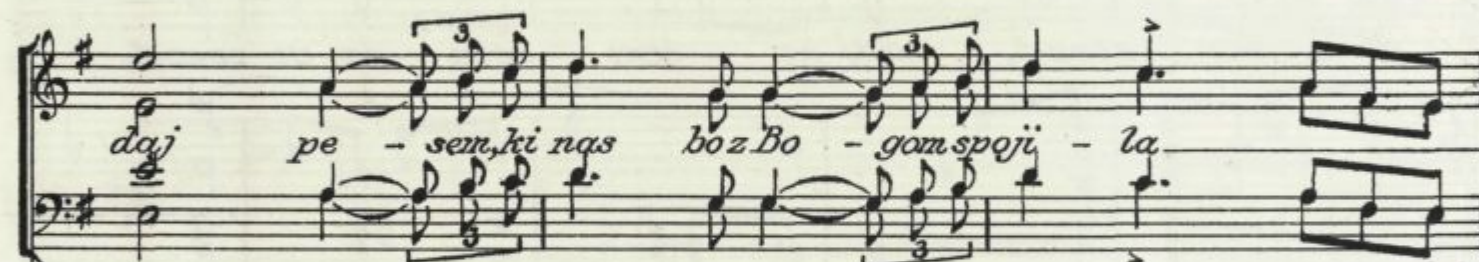
①⑦ *All° moderato*

vzet ob uri po-ro-ke, ob uri po-ro-ke.

rall. *Tempo I.*

18 Zbor

19

f Daj nam pe - - sem

Daj nam pe - - sem soln - ca in zvezd, daj nam

f Daj nam

soln - ca in zvezd, Daj nam pe - - sem soln - ca in zvezd

pe - sem zvezd, daj pe - sem soln - ca in zvezd,

20

pe - sem soln - ca in zvezd, pe - sem, ki ki pleme-

pe - sem, ki pleme-ni - ti sr-ce,
 ni - ti sr-ce, ki pleme-ni - ti sr-ce,
 ple-me - ni - - ti sr - ce,

pe - sem, ki ki plemen - ti sr-

pe - sem, ki pleme-ni - ti sr-ce, (21)
 ce, ki pleme-ni - ti sr-ce,
 ple-me - ni - - ti sr - ce,

pe - sem,

This system contains the first two staves of music. The vocal staff (treble clef) has a whole rest for four measures, followed by a half note G4 and a quarter note A4. The piano accompaniment (grand staff) features a series of chords in the right hand and sustained chords in the left hand, with a melodic line in the right hand starting in the second measure.

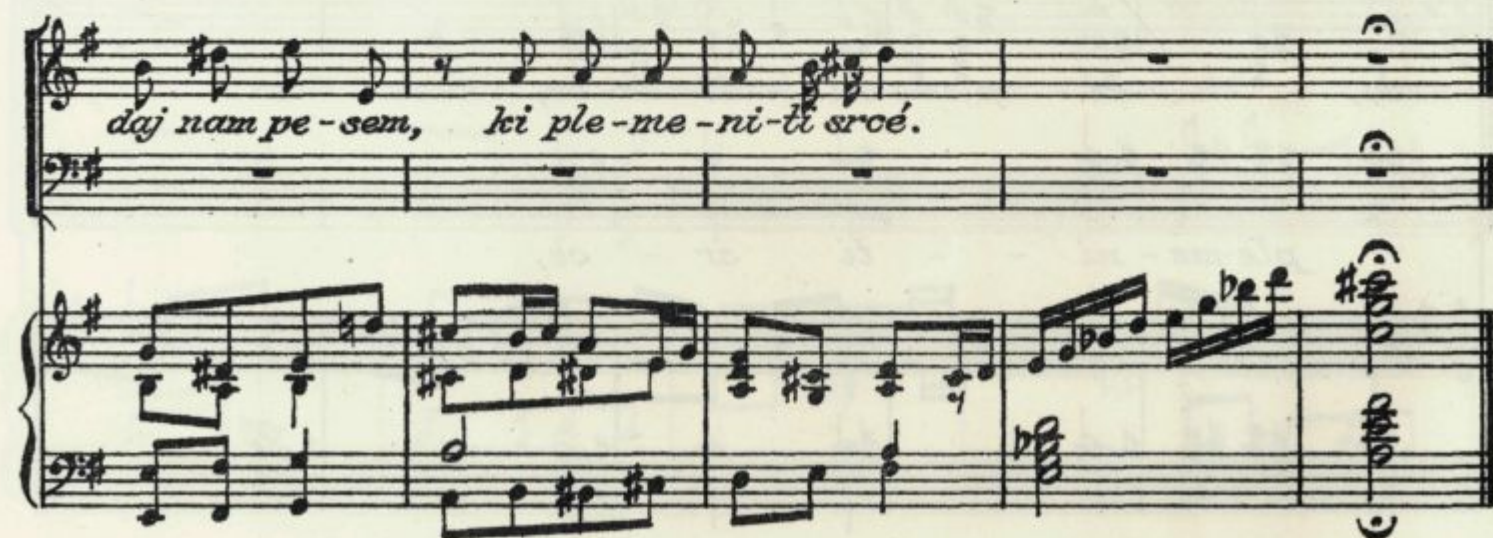
ki plemen - ti sr-ce,

This system contains the third and fourth staves. The vocal staff begins with a half note G4, followed by a quarter note A4, a quarter note B4, and a half note C5. The piano accompaniment continues with chords and a melodic line in the right hand.

22

This system contains the fifth and sixth staves. The piano accompaniment continues with chords and a melodic line in the right hand. A circled number '22' is placed above the fifth measure of the sixth staff.

daj nam pe - sem, ki ple-me-ni-ti sroé.

This system contains the seventh and eighth staves. The vocal staff begins with a half note G4, followed by a quarter note A4, a quarter note B4, and a half note C5. The piano accompaniment continues with chords and a melodic line in the right hand.

Mirno ♩ = 88

(23) *p* Daj nam pe - - sem zla - - tih cest,
 Daj nam pe - - sem zla - - tih cest, daj nam pesem
p Daj nam pe - - sem

(24) *Tempo I.*

zla - tih cest!

Allegro

p Daj nam

vedno močnejše in hitreje

pe - - sem zla - tih cest, daj nam pe - - sem

p

zla - tih cest, daj nam pe - - sem soln - ca in

mf *p*

daj nam pe - sem, daj nam

sem zla - - tih cest, zvezd, daj nam pe - sem zla - tih cest, pe - sem, *f*

p

18

26

ki v ne-be - sa hi-té,

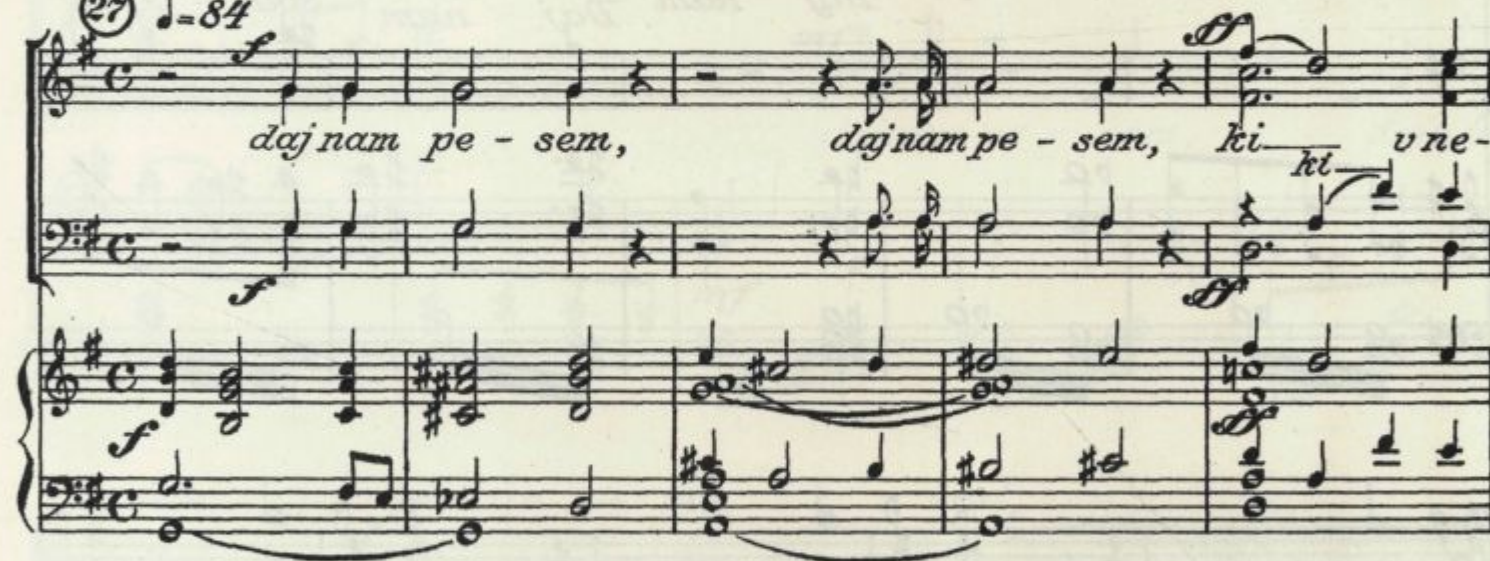
27

$\text{♩} = 84$

daj nam pe - sem,

daj nam pe - sem,

ki kl v ne-

be - sa hi-té!

